

ning, en meget betydelig stigning i forhold til de hidtidige satser.

Efter forslaget ydes der udover grundbeløbet ventetillæg til rentemodtagere, der opsætter begæringen om rente, samt børnetillæg af samme størrelse som i landkommunerne i det øvrige kongerige. Der stilles endvidere til rådighed til uddeling af personlige tillæg efter skøn til særligt vanskeligt stillede rentemodtagere et beløb svarende til $12\frac{1}{2}$ procent af de i det foregående finansår udbetalte grundbeløb. Efter folkeforsikringsloven er det tilsvarende rådighedsbeløb $7\frac{1}{2}$ procent af grundbeløbene, og når man har forhøjet rådighedsbeløbet efter forslaget, skyldes det, at rådighedsbeløbet tillige skal kunne anvendes i en række tilfælde, hvor der efter folkeforsikringsloven ydes tillæg til renten efter nærmere i loven fastsatte regler. Forslagets ordning er forsåvidt enklere og noget smidigere end folkeforsikringslovens og frembyder tillige en vis besparelse i forhold til dennes regler.

Indtægtsregulering af renterne. Forslaget følger her i alt væsentligt folkeforsikringslovens regler, hvilket indebærer, at et ægtepar kan oppebære indtil 900 kr. i årlig indtægt, uden at renten af den grund reduceres, at overskydende indtægt kommer til fradrag i renten med 60 pct. af indtægten, og at renten for et ægtepar som følge heraf vil bortfalde ved en årlig indtægt på ca. 3 700 kr. For enlige er de tilsvarende tal 600 kr. og 2 500 kr.

Administration. Efter folkeforsikringsloven træffer de kommunale myndigheder afgørelse om renteberettigelsen, beregner renten og udbetaler den. Kommunalbestyrelsernes bestemmelser kan indankes for amtmanden, hvis afgørelser kan indbringes for socialministeren.

For så vidt angår kommunernes deltagelse i administrationen følger forslaget den gældende ordning, d. v. s. kommunerne afgiver indstilling om rentens tilståelse og attesterer, at betingelserne for fortsat at oppebære renten er tilstede. I reglerne om rentemodtagernes oplysningspligt med hensyn til forandringer i økonomiske og personlige forhold, der kan påvirke renteberegningen og om kommunernes kontrolpligt i så henseende, har man fulgt folkeforsikringslovens regler, navnlig således som disse allerede er bragt til anvendelse i den gældende invalideforsikringslov. Der er ikke herved sket afgørende ændringer i forhold til den bestående ordning.

Efter den gældende lovgivning træffer rigsombudsmanden afgørelse af spørgs-

målet om renteberettigelse og beregner herefter renten i overensstemmelse med lovens regler, der åbner mulighed for et skøn, dels med hensyn til værdien af naturalindtægter, dels med hensyn til, om der skal ydes personligt tillæg og da med hvilket beløb.

Efter forslaget deltager landsstyret i administrationen vedrørende disse forhold, idet de vejledende retningslinier vedrørende indtægtsberegningen, navnlig for så vidt angår værdien af naturalindtægter, fastsættes efter samråd med landsstyret, ligesom afgørelsen af, hvorvidt og med hvilket beløb der skal ydes personligt tillæg, træffes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. Det er i denne forbindelse foreslået, at en del af rådighedsbeløbet kan anvendes til at yde personligt tillæg til rentemodtagere efter mere generelle regler (altså uden konkret skøn i hvert enkelt tilfælde), sådanne regler fastsættes ligeledes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. Også i andre tilfælde — der dog i praksis ikke spiller samme rolle som de nævnte — træffer rigsombudsmanden efter forslaget først sin afgørelse efter samråd med landsstyret.

Landsstyrets deltagelse i administrationen er endvidere sikret ved regler om, at visse afgørelser, der efter forslaget — således som det også er tilfældet efter folkeforsikringsloven indenfor dennes område — er henlagt til socialministeren, fremtidig skal træffes efter forud indhentet erklæring fra landsstyret.

Alderdomshjem. Folkeforsikringslovens regler om alderdomshjem er overført til lovforslaget, dog således at taksten approberes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. Ny i forhold til den gældende ordning er også reglen om lomme penge til beboerne i alderdomshjem.

Overgangsregel. Til personer, der ved lovens ikrafttræden er fyldt 60 år, men ikke 65 år, og som efter den tidligere lovgivning, men ikke efter forslaget, ville være berettiget til aldersrente, ydes der aldersrente efter forslagets almindelige regler, men med $\frac{1}{3}$'s reduktion af det beregnede beløb.

Ordningens økonomi. Efter den ordning, der gjaldt før krigen, refunderede staten $\frac{9}{10}$ af udgifterne til aldersrente på Færøerne, medens $\frac{1}{10}$ blev båret af kommunerne. Under krigen er der ydet et dyrtidstillæg til renten på 125 pct., hvoraf $\frac{9}{10}$ er båret af lagtinget og $\frac{1}{10}$ af kommunerne.

På grundlag af indhentede oplysninger har de samlede udgifter til udbetalt alders-